

မင်မင်းဆက်မှ ယန္တရားပညာရှင်

အခန်း-၅၀

(အခြောက်များဖြင့် ဝမ်းခတ်ချေမှုန်းခြင်း)

Translator-Zero

အခန်း ၉၁
ရန်သူကို ရင်ဆိုင်ခြင်း

*

ဤစကားကိုကြားသောအခါ ခေါင်းငုံ့နေကြ
သော စစ်ဘက်အမတ်များအားလုံး အံ့အားသင့်
သွားကြပြီး မည်သူပြောလိုက်သနည်းဟုသိရှိရန်
ဘေးပတ်ဝန်းကျင်သို့ ဝှေ့ဝဲကြည့်လိုက်ကြသည်။

လူရှန်းရှန်၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ချက်ချင်းပင်
ဝမ်းသာအားရအပြုံးများ ပေါ်လာကာ
မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပြီး...

"ဘယ်သူပြောလိုက်တာလဲ။ ရှေ့ကိုထွက်ခဲ့
စမ်း... ဒီအမတ်ကြီးကြည့်ပါရစေ"

လီကျစ်က လက်နှစ်ဖက်ကိုဆုပ်ကာ

အရိုအသေပေးလိုက်ပြီး စစ်ဘက်အမတ်များ၏
နောက်ဆုံးတန်းမှ ထွက်လာကာ...

"ထန်းကျင်းမြို့ရဲ့ ခံတပ်မှူး ကျွန်တော်မျိုး လီ
ကျစ်က လောင်ဟွေဟွေကို ရင်ဆိုင်တိုက်ခိုက်ဖို့
ဆန္ဒရှိပါတယ်"

ရှေ့သို့ထွက်လာသူမှာ လီကျစ်ဖြစ်နေသည်ကို
မြင်သောအခါ လူရှန်းရှန်တစ်ယောက် ချက်ချင်း
ပင် အကြီးအကျယ်စိတ်ပျက်သွားတော့သည်။ သူ
သည် အနေရခက်စွာဖြင့်ရပ်နေမိပြီး အတော်
ကြာသည်အထိ စကားတစ်ခွန်းမျှ မပြောနိုင်
အောင်ဖြစ်သွားရသည်။

"မင်း..."

လီကျစ်က လက်ယှက်ကာ အရိုအသေ
ပေးလိုက်ပြီး...

"ကျွန်တော်မျိုး သွားရောက်တိုက်ခိုက်ပါရစေ"

လူရှန်းရှန်က အနည်းငယ် အနေရခက်စွာ

ဖြင့်...

"ထန်းကျင်းမြို့က တပ်ဖွဲ့တွေအနေနဲ့ ဒီလိုခက်ခဲ တဲ့တာဝန်ကိုယူရဲလိမ့်မယ်လို့ ငါ တကယ်မထင် ထားခဲ့ဘူး"

သို့သော် သူက ချက်ချင်းပင် ဆက်၍...

"ဒါပေမဲ့ မင်းရဲ့တပ်ဖွဲ့က လောင်ဟွေဟွေရဲ့ ပြိုင်ဘက်မဟုတ်ဘူးလေ။ ကြာကြာလည်း တောင့်ခံနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီစိန်ခေါ်မှုကို ရင်ဆိုင်ဖို့တခြားလူတွေကို ရှာမှဖြစ်မယ်"

လီကျစ်က အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့်...

"စစ်ဘက်ကြီးကြပ်ရေးအမတ်ကြီး... စိတ်ချ ပါ... ပင်မတပ်ဖွဲ့ကြီးက ချွမ်ဝမ်ကို မနှိမ်နင်းနိုင် မချင်း လောင်ဟွေဟွေရဲ့ တပ်ဖွဲ့တွေကို တောင့် ခံထားဖို့ ကျွန်တော်မျိုး သစ္စာဆိုရဲပါတယ်"

လူရှန်းရှန်သည် လီကျစ်၏တပ်ဖွဲ့ကို အထင်သေးနေသော်လည်း လီကျစ်၏ သတ္တိ

ကြောင့် ခေတ္တမျှ မှင်တက်သွားရသည်... သူက
လက်ခုတ်တီးလိုက်ပြီး...

"တကယ့်စိတ်ဓာတ်ပဲ။ ထန်းကျင်းမြို့က ဒီ
သူပုန်နှိမ်နင်းရေးကို ကူညီဖို့ခံတပ်မှူး
တစ်ယောက်တည်းကိုပဲ စေလွှတ်ခဲ့ပေမယ့် ဒီ
ခံတပ်မှူးက တကယ့်ကို သတ္တိခဲပဲ"

ခေတ္တမျှရပ်နားလိုက်ပြီးနောက် လူရုန်းရုန်က
ဘေးပတ်လည်သို့ဝှေ့ကြည့်ကာ...

"ရိုးရိုးခံတပ်မှူးလေးတစ်ယောက်တောင် ဒီ
လောက်တိုင်းပြည်အတွက် စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံရ
ရင်... လစာငွေ အမြောက်အမြားရနေကြတဲ့ မင်း
တို့လိုအဆင့်မြင့် အမတ်ကြီးတွေထဲမှာ
တိုင်းပြည်အတွက် အကျိုးဆောင်ပေးချင်တဲ့သူ
တစ်ယောက်မှမရှိကြဘူးလား"

ထိုစကားကိုကြားသောအခါ စစ်ဘက်အမတ်
များမှာ တစ်ဖန်ခေါင်းငုံ့သွားကြပြန်ပြီး တစ်

ယောက်ျား ပြန်လည်မဖြေကြားရဲကြပေ။

လူရုန်းရုန်မှာ အနည်းငယ်ဒေါသထွက်လာပြီး
သူ၏ ကုလားထိုင်ရှေ့တွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်
လမ်းလျှောက်ကာ အလွန်အမင်း စိတ်
အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေပုံရသည်။

ထိုအခြေအနေကိုမြင်လျှင် လီကျစ်က
လက်ယှက်ကာ အရိုအသေပေးလိုက်ပြန်ပြီး...

"စစ်ဘက်ကြီးကြပ်ရေးအမတ်ကြီး... ကျွန်တော်
မျိုးဟာအရင်က သူပုန်မြင်းတပ်သား နှစ်ထောင်
ကျော်ကို တွန်းလှန်နိုင်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒါကြောင့်
သူပုန်တွေရဲ့ တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းရည်ကို
ကျွန်တော်မျိုး ကောင်းကောင်းသိပါတယ်။ လော
င်ဟွေဟွေကိုရင်ဆိုင်ဖို့ ကျွန်တော်မျိုး ဆန္ဒရှိပါ
တယ်။ ကျေးဇူးပြု၍ ကျွန်တော်မျိုးရဲ့
တောင်းဆိုချက်ကို ခွင့်ပြုပေးပါ"

လီကျစ်၏ စကားကိုကြားသောအခါ လူရုန်းရုန်

မှာ အနည်းငယ်အံ့ဩသွားရသည်။

လီကျစ်သည် သာမန်ခံတပ်မှူးငယ်တစ်ဦးသာ ဖြစ်ပြီး သူ၏ စစ်သည်တစ်ထောင်မှာလည်း ကြီးမားသော တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းရည်ရှိမည်ဟု မမျှော်လင့်ထားနိုင်သော်လည်း... တိုက်ပွဲဝင်လို သော လီကျစ်၏ စိတ်ပိုင်းဖြတ်မှုက အလွန်တရာ ပြင်းပြနေသည် မဟုတ်ပါလား။

စစ်ဘက်အမတ်တိုင်းသည် မိမိတို့၏တပ်ဖွဲ့ အကြောင်းကို အသိဆုံးဖြစ်ကြပြီး စစ်တိုက် ထွက်ရသည်မှာ ကလေးကစားစရာမဟုတ်ပေ။ အမှန်တကယ် အရည်အချင်းမရှိဘဲနှင့် ခွန်အား ကြီးမားသော ရန်သူကိုမည်သူမျှ သွားရောက် ရင်ဆိုင်ရဲမည် မဟုတ်ပေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆို သော် ယင်းမှာ မိမိအသက်ကို ဖက်ရွက်နှင့်ထုပ် ပြီး ကစားနေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင်။

သို့တိုင် ဤလီကျစ်ကတော့ တိုက်ပွဲဝင်ခွင့်ပြု

ရန် အထပ်ထပ်အခါခါ တောင်းဆိုနေလေသည်။

သူက တကယ်ပဲ ရူးနေတာများလား။

ဒါမှမဟုတ် သူက တကယ်ပဲ မြင်းတပ်သားနှစ်
ထောင်ကို တွန်းလှန်နိုင်ခဲ့ပြီး သူ့ခုတ်ဖြတ်ယူလာ
တဲ့ ခေါင်းနှစ်ရာကလည်း တကယ့်သူပုန်တွေရဲ့
ခေါင်းတွေများလား။ သူ့မှာ လောင်ဟွေဟွေကို
တောင့်ခံထားနိုင်မယ့် အင်အားတွေတကယ်ပဲရှိ
နေတာလား။ တခြားဘယ်သူမှ တာဝန်မယူရဲတဲ့
အခြေအနေမှာ ဒီလီကျစ်ကိုပဲ တစ်ကြိမ်လောက်
ယုံကြည်ကြည့်လိုက်ရမလား။

လူရှန်းရှန် စဉ်းစားခန်းဝင်နေစဉ် သူ၏
မျက်နှာအမူအရာမှာပြောင်းလဲနေပြီး ခေတ္တမျှ
ဆုံးဖြတ်ရခက်နေပုံရသည်။

လူရှန်းရှန် တုံ့ဆိုင်းနေသည်ကိုမြင်သောအခါ
လီကျစ်က သံပူခိုက်မှာရိုက်ဆိုသကဲ့သို့...

"အမတ်ကြီး... ကျွန်တော်မျိုး စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ

ကတိသစ္စာပြုရဲပါတယ်။ အကယ်လို့ လောင်ဟွေ
ဟွေကိုသာ ကျွန်တော်မျိုးမတောင့်ခံနိုင်ခဲ့ဘူးဆို
ရင် ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ ခေါင်းကိုဖြတ်ပြီး ဆက်သပို့
မယ်"

လူရှန်းရှန်က လီကျစ်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး
သူ၏ နောက်ဆုံးဆုံးဖြတ်ချက်ကို ချလိုက်ပုံရ
သည်။

လီကျစ်က ဆက်၍...

"အမတ်ကြီး... ကျေးဇူးပြုပြီးနားလည်ပေးပါ။
ကျွန်တော်မျိုးက အရူးတစ်ယောက် မဟုတ်ပါ
ဘူး။ ဒီ ခံတပ်မှူးရာထူးကိုလည်း ကျွန်တော်မျိုး
ရဲ့ စစ်သည် ၁၂၅ ယောက်နဲ့ အတွေ့အကြုံရင့်
သူပုန် ၃၄၀ ကို ချေမှုန်းပြီးအောင်ပွဲနဲ့ရယူခဲ့တာ
ပါ။ အဲဒီတိုက်ပွဲမှာ ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ တပ်ဖွဲ့ဝင်
တစ်ယောက်မှ ထိခိုက်ကျဆုံးမှု မရှိခဲ့ပါဘူး"

လီကျစ်၏ စကားကိုကြားပြီးနောက် လူရှန်းရှန်

သည် နောက်ဆုံးတွင်ဆုံးဖြတ်ချက် ခိုင်မာသွား
ပြီး...

"ကောင်းပြီ လီကျစ်... မင်းကို ဒီတစ်ခါ ငါ
ယုံကြည်ကြည့်မယ်။ မင်းရဲ့ စစ်သည် ၁၃၀၀ ပါ
တဲ့ တပ်ဖွဲ့က လောင်ဟွေဟွေကို ရင်ဆိုင်ရမယ်။
လောင်ဟွေဟွေကို မင်း တစ်နာရီတိတိ တောင့်
ခံထားပေးရမယ်"

ထိုသို့ပြောပြီးနောက် လူရုန်းရုန်က ခေါင်းငုံ့နေ
ကြဆဲဖြစ်သော စစ်ဘက်အမတ်များဘက်သို့
လှည့်ကာ...

" ပထမဆုံးဂိတ်တံခါးက တပ်မှူးကြီး လီချို
ကျန်း ဘယ်မှာလဲ

အသက်လတ်ပိုင်းအရွယ် စစ်ဘက်အမတ်တစ်
ဦးမှာ အနည်းငယ်တုန်ယင်သွားပြီး တန်းစီနေ
သည့်ကြားမှ မကျေမချမ်းဖြင့် ထွက်လာကာ...

"ကျွန်တော်မျိုး ဒီမှာပါ"

လူရှန်းရှန်က အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အမိန့်
ပေးလိုက်သည်။

"ချွမ်ဝမ်ကို ဝင်ရောက်တိုက်ခိုက်တဲ့အခါ မင်းရဲ့
လူသုံးထောင်ပါတဲ့ တပ်ဖွဲ့က အရှေ့ဘက်
အစွန်ဆုံးမှာ နေရာယူရမယ်။ ရန်သူ့တပ်တွေ
ကြားထဲ အတွင်းအထိဝင်မတိုက်နဲ့။ အကယ်လို့
ထန်းကျင်းမြို့က တပ်ဖွဲ့တွေသာ လောင်ဟွေဟွေ
ရဲ့ ချေမှုန်းတာကိုခံလိုက်ရရင်... မင်းရဲ့ တပ်ဖွဲ့
တွေကို ချက်ချင်းဆုတ်ခွာပြီး ငါတို့ရဲ့ပင်မတပ်ဖွဲ့
ကြီးကို လောင်ဟွေဟွေရဲ့တပ်တွေ ဘေးကနေ
ဝင်မတိုက်နိုင်အောင် အရှေ့ဘက်ကိုသွားပြီး
တားဆီးပေးရမယ်"

လီချုံကျန်းမှာ တိတ်တဆိတ် အံ့ကြိတ်လိုက်မိ
သော်လည်း လက်ယှက်ကာ အရိုအသေပေး
လျက်...

"ကျွန်တော်မျိုး အမိန့်နာခံပါ့မယ်"

လူရှန်းရှန်က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး...

"ဒါဆိုရင်လည်း ကိစ္စပြတ်ပြီ။ မနက်ဖြန်မင်းတို့ အားလုံး စီစဉ်ထားတဲ့အတိုင်း ဒီအမတ်ကြီးနဲ့ အတူ စစ်မြေပြင်ကိုလိုက်ပြီး သူပုန်တွေကို သုတ်သင်ရမယ်"

စစ်ဘက်အမတ်များအားလုံးက လက်ယှက် အရိုအသေပေးကာ...

"ကျွန်တော်မျိုးတို့ အမိန့်နာခံပါ့မယ်"

လူရှန်းရှန်က ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး အခြား စကားထပ်မဆိုတော့ဘဲ ပင်မရွက်ဖျင်တဲအတွင်း မှ ခြေလှမ်းကျဲကြီးများဖြင့် ထွက်သွားလေ တော့သည်။

စစ်ဘက်ကြီးကြပ်ရေးအမတ်ကြီး ထွက်သွား သည်ကိုမြင်သောအခါ စစ်ဘက်အမတ်များမှာ အုပ်စုငယ်လေးများဖွဲ့ကာ စကားအနည်းငယ် ပြောဆိုပြီးနောက် ပင်မရွက်ဖျင်တဲအတွင်းမှ

ထွက်ခွာရန် ပြင်ဆင်ကြသည်။ လူရုန်းရုန်း၏
သီးသန့်တာဝန်ပေးခြင်းခံရသော လီချုံကျန်း
တစ်ယောက်တည်းသာ ဝိညာဉ်လွင့်သွားသူတစ်
ဦးပမာ တွေဝေငေးမောစွာ ရပ်ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

လီချုံကျန်းက လီကျစ်၏တပ်ဖွဲ့မှာ အမွှေးတိုင်
တစ်တိုင်စာအချိန်လေးပင် တောင့်ခံနိုင်မည်
မဟုတ်ကြောင်း အပြည့်အဝယုံကြည်ထားသည်။
လီကျစ် ရှိနေသည်ဖြစ်စေ မရှိသည်ဖြစ်စေ
အတူတူပင်ဖြစ်သည်။ နောက်ဆုံးတွင် လောင်
ဟွေဟွေကို တောင့်ခံထားရမည့် တာဝန်မှာ
သူ၏အပေါ်သို့ ကျရောက်လာမည်မှာ သေချာ
နေသည်။

မနက်ဖြန်တွင် ကြုံတွေ့ရမည့်အန္တရာယ်များနှင့်
ဆုံးရှုံးနိုင်ခြေများကိုတွေးမိသောအခါ လီချုံ
ကျန်း၏ မျက်နှာမှာ သွေးဆုတ်ဖြူရော်သွားလေ
တော့သည်။

တပ်မှူးကြီး ဇုခွမ်းက လီချုံကျန်းကိုတစ်ချက်
ကြည့်လိုက်ပြီး လီကျစ်အနီးသို့ လျှောက်သွား
ကာ...

"အရူးကောင်... မင်းရဲ့ မောက်မာမှုကြောင့် လီ
ချုံကျန်း တစ်ယောက် ဒီလိုခက်ခဲကြမ်းတမ်းတဲ့
တာဝန်ကိုယူလိုက်ရပြီ။ မနက်ဖြန် မင်းရဲ့တပ်ဖွဲ့
တွေသာ ပြိုကွဲသွားခဲ့ရင် မင်းရဲ့ခေါင်းကို ငါ့ဓားနဲ့
ဖြတ်ပစ်မယ်"

လီကျစ်က တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင်...

"တပ်မှူးကြီး... အကယ်လို့ ကျွန်တော်မျိုးက
လောင်ဟွေဟွေကို တောင့်ခံထားနိုင်ခဲ့ရင်... ဒါမှ
မဟုတ် လောင်ဟွေဟွေရဲ့ တပ်ဖွဲ့တွေကိုပါ အနိုင်
ယူနိုင်ခဲ့ရင်ကော ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

ဇုခွမ်းက နှာမှုတ်လိုက်သော်လည်း ဘာမှ ပြန်မ
ပြောပေ။

လီကျစ်က...

"အကယ်လို့ ကျွန်တော်မျိုးကသာ လောင်ဟွေ
ဟွေကို အနိုင်ယူနိုင်ခဲ့ရင် တပ်မှူးကြီးက
ကျွန်တော်မျိုးကို သုံးကြိမ်တိတိ ဦးညွှတ်
အရိုအသေပေးရမယ်... ဘယ်လိုသဘောရလဲ"

ဇုခွမ်းက အေးစက်စက်နှာမှုတ်လိုက်ပြီး သူ၏
အင်္ကျီလက်စကိုခါကာ ထွက်သွားလေ
တော့သည်။

တိုက်ပွဲကြီးမစတင်မီ ညတွင် လူရုန်းရုန်က
တပ်စခန်းများအားလုံးသို့ အရက်နှင့် အသား
အမြောက်အမြားကို ဝေငှပေးခဲ့သည်။
ကြီးမားသော တိုက်ပွဲတစ်ခုသည် စိတ်ဓာတ်
ခွန်အားအပေါ်တွင် မှီခိုနေရပြီး စစ်သည်များ
စားဝသောက်ဝရိုထားနိုင်မှသာ သူပုန်များကို
တိုက်ခိုက်ရန် မြင့်မားသော စိတ်ဓာတ်ခွန်အား
များ ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

အခြားတပ်စခန်းများမှ စစ်သည်များမှာ အမတ်

များ၏ လစာငွေအလွဲသုံးစားလုပ်ခြင်းကို ခံရသဖြင့် ဆင်းရဲဒုက္ခများနှင့် ရင်းနှီးနေရသော အောက်ခြေလူတန်းစားများသာဖြစ်ကြသည်။

ယခုလို အရက်နှင့် အသားများရရှိသောအခါ သူတို့အားလုံး အလွန်အမင်းစိတ်လှုပ်ရှားကာ ဆူညံပွက်လောရိုက်နေကြသည်။ လီကျစ်သည် တပ်စခန်းအသီးသီးသို့ လှည့်လည်ကြည့်ရှုရာ နေရာတိုင်းတွင် ရယ်မောပျော်ရွှင်နေကြသည်ကို မြင်တွေ့ခဲ့ရသည်။ အသားစားရပြီး အရက်သောက်ရသဖြင့် ဘုရင့်တပ်ဖွဲ့မှစစ်သည်များ၏ မျက်နှာများမှာ စိတ်လှုပ်ရှားမှုကြောင့် နီမြန်းနေကြပြီး မနက်ဖြန်တွင် ကြုံတွေ့ရမည့် အန္တရာယ်များကိုပင် ခေတ္တမျှမေ့လျော့နေကြပုံရသည်။

ထိုခေတ်အခါက စစ်သည်များသည်အသားစားရခဲ့ပြီး ဆန်ကိုသာအဓိကထား၍ စားသောက်ရသဖြင့် အာဟာရချို့တဲ့မှုအချို့ ရှိနေတတ်သည်။

ယခုလို အသားများစားရသောအခါ စစ်သည်
များ အားလုံးမှာ ခွန်အားသစ်များ ပြည့်ဝသွားကြ
သည်။

လီကျစ်က ခေတ္တမျှလေ့လာကြည့်ပြီးနောက်
ဤစစ်သည်များ၏ ဘဝမှာ အလွန်ခက်ခဲ
ကြမ်းတမ်းလွန်းသည်ဟု ခံစားလိုက်ရပြီး သူတို့
တွင် တိုက်ခိုက်ရေးစွမ်းရည် မည်မျှအထိ ရှိနေ
မည်ကို အမှန်တကယ်ပင် သံသယဝင်မိသွား
သည်။

သို့ရာတွင် အသားကို ပုံမှန်စားသုံးနေကျဖြစ်
သော ရှေ့ပြေးတပ်ဖွဲ့ကတော့ ယခုလို အရက်နှင့်
အသားများ ဝေငှပေးသည်ကို သိပ်ပြီးစိတ်
လှုပ်ရှားနေပုံမရပေ။ စစ်သည်များသည် အရက်
နှင့် အသားကို တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပင် ခွဲဝေစား
သောက်ကြပြီး တပ်စခန်းတစ်ခုလုံးမှာ အလွန်
တိတ်ဆိတ်နေသဖြင့် အခြားတပ်စခန်းများမှ

တပ်မှူးများ၏ အာရုံစိုက်ခြင်းကိုပင် ခံနေရ
သည်။

သို့သော် ထိုတပ်မှူးများအားလုံးက ထန်းကျင်း
မြို့မှတပ်ဖွဲ့သည် ခံတပ်မှူးငယ်တစ်ဦး ဦးဆောင်
သည့် အားနည်းသောတပ်ဖွဲ့တစ်ခုသာ
ဖြစ်ကြောင်း သိထားကြသဖြင့် ရှေ့ပြေးတပ်ဖွဲ့မှ
စစ်သည်များမှာ မနက်ဖြန်တိုက်ပွဲအတွက်
ကြောက်ရွံ့လွန်း၍ ဘာမှမလုပ်နိုင်ဖြစ်နေကြ
သည်ဟုသာ ထင်မှတ်ထားကြသည်။
ရှေ့ပြေးတပ်ဖွဲ့၏တည်ငြိမ်မှုမှာ သူတို့ ပုံမှန်ရရှိ
နေသော ကောင်းမွန်သည့် ထောက်ပံ့မှုများ
ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟု မည်သူကမျှ မတွေးမိကြ
ပေ။

လီကျစ်နှင့် တပ်ခွဲမှူးသုံးဦးတို့သည် မနက်ဖြန်
တိုက်ပွဲအတွက် တိုက်ကွက်ဖော်ဆောင်မှုများကို
ရွက်ဖျင်တဲအတွင်း ခေတ္တမျှဆွေးနွေးခဲ့ကြပြီး

နောက်... စစ်သည်များအားလုံးကို မီးငြိမ်းပြီး
အိပ်ရာဝင်စေခဲ့သည်။ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း
အဝတ်အစားများ မချွတ်တော့ဘဲ အိပ်ရာဝင်
လိုက်သည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်အာရုံအချိန် ဘုရင့်
တပ်ဖွဲ့၏တပ်စခန်းကြီးမှာ အလုပ်များလွန်း
သဖြင့် ဖုန်တလုံးလုံးထနေတော့သည်။ စစ်သည်
အင်အား နှစ်သောင်းရှစ်ထောင်သည် စခန်းချနေ
မှုကိုသိမ်းစီးကာ လက်နက်များကိုကိုင်ဆောင်၍
စစ်ကြောင်းများဖွဲ့စည်းလိုက်ကြသည်။

အသံကျယ်ကျယ်ဖြင့် အော်ဟစ်အမိန့်ပေးနေ
သော အမတ်များ၏ ဦးဆောင်မှုအောက်တွင် သူ
တို့သည် အရပ်မျက်နှာအသီးသီးသို့ ပြေးလွှားချီ
တက်ကြရင်း... ပင်လယ်ထဲသို့စီးဝင်သွားသော
မြစ်ရေပြင်ကြီးပမာ နောက်ဆုံးတွင်တောင့်တင်း
ခိုင်မာသော တပ်မကြီးတစ်ခုအဖြစ် ပင်မစခန်း

ကြီးထဲမှ ချီတက်ထွက်ခွာလာကြသည်။
အင်အားသုံးသောင်းနီးပါးရှိသော တပ်ဖွဲ့ကြီး
သည် ပင်မစခန်း၏ အပြင်ဘက်တွင်စုရုံးကာ
အမတ်များ၏အမိန့်ပေးမှုအတိုင်းနေရာယူကြပြီး
မြားဦးပုံစံ စစ်ကြောင်းတစ်ခုကို ဖွဲ့စည်းလိုက်ကြ
သည်။

ထိုတပ်ဖွဲ့ကြီးသည် တပ်ဖွဲ့၏ဘေးနှစ်ဖက်ကို
ကာကွယ်ပေးထားသော မြင်းတပ်သား ငါး
ထောင်နှင့်အတူ ချွမ်ဝမ်နှင့် လီဇီချန်တို့၏ သူပုန်
တပ်စခန်းများရှိရာ မြောက်ဘက်သို့ ချီတက်
သွားကြသည်။

မြင်းပေါ်တွင်ထိုင်နေသော လီကျစ်က ချီတက်
ထွက်ခွာသွားသည့် တပ်ဖွဲ့ကြီး၏ စစ်ကြောင်းကို
လိုက်လံကြည့်ရှုနေသည်။ လျင်မြန်သောမြင်း
များကိုစီးနှင်ကာ ဟိုဟိုဒီဒီသွားလာနေကြသော
အသင်းပို့တပ်သားများနှင့် တပ်စခန်း

အသီးသီး၏ လွင့်ပျံ့နေသော အလံများကို သူ မြင်
တွေ့နေရသည်။ ပိုမိုကောင်းမွန်သော လက်နက်
ကိရိယာများ တပ်ဆင်ထားသည့် နယ်ခြား
အစောင့်တပ်မှ စစ်သည်အများစုမှာ ရွှေဝါရောင်
အနားသပ်နှင့် အနီရောင် သံချပ်ကာ အင်္ကျီများ
ကို ဝတ်ဆင်ထားကြသဖြင့် မီးတောက်မီးလျှံများ
ကဲ့သို့ရဲရဲနီနေကာ ဖော်ပြ၍ မရနိုင်လောက်
အောင် ခန့်ညားလှသော အရှိန်အဝါတစ်ခုကို
ထုတ်လွှင့်နေကြသည်။

စစ်ဘက်ကြီးကြပ်ရေးအမတ်ကြီး လူရှန်းရှန်
ကတော့ အဆင့်မြင့်စစ်သူကြီးများသာ ဝတ်ဆင်
သည့် သံချပ်ကာ အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး
အပေါ်မှ အစိမ်းရောင် ဝတ်ရုံကို ထပ်ဝတ်ထားကာ
ခွန်အားကြီးမားသော မြင်းတစ်ကောင်ကို စီးနှင်
ထားသည်။ သူသည် တပ်မှူးကြီးများ၊ ဒုတပ်မှူး
ကြီးများနှင့် အတူ တပ်ဖွဲ့ကြီး၏ အလယ်တွင်

နေရာယူထားပြီး သူ၏အကြည့်များက ခိုင်မာ
ပြတ်သားနေသည်။

လီချုံကျန်း၏ ကောင်းကင်အောက် ပထမဆုံး
ဂိတ်တံခါးတပ်ဖွဲ့ကတော့ ပင်မတပ်ဖွဲ့ကြီး၏
ညာဘက်အစွန်ဆုံးတွင် နေရာယူထားပြီး ဘေး
ဘက်မှ နောက်ချန်၍ ချီတက်နေကာ အရှေ့ဘက်
ခြမ်းရှိ လောင်ဟွေဟွေ (ခေါ်) မာရှီယင်းကို
တိုက်ခိုက်ရန် အချိန်မရွေး ခွဲထွက်နိုင်ရန် အသင့်
ပြင်ထားကြသည်။

ရှေ့ပြေးတပ်ဖွဲ့ကတော့ ဤပင်မတပ်ဖွဲ့ကြီးနှင့်
အတူ မပါဝင်ပေ။ ယင်းအစား သူတို့သည်
လွတ်လပ်စွာသီးသန့်ခွဲထွက်၍ ပင်မတပ်ဖွဲ့ကြီး
ကိုနောက်ချန်ထားရစ်ကာ အင်အား သုံးသောင်း
ခန့်ရှိသော လောင်ဟွေဟွေ၏ နောက်လိုက်များ
ကိုရင်ဆိုင်ရန် အရှေ့ဘက်သို့ ချီတက်သွားကြ
လေသည်။
